

Praha: 16. listopadu 2021
Číslo jednací: 142140/2021/KUSK
Spisová značka: SZ_130982/2021/KUSK
Vyřizuje: Petr Franěk l. 824
Značka: OLPSA/Fra

Mgr. Václav Knotek, advokát

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor legislativně právní a krajský živnostenský úřad (dále též „odvolací správní orgán“), rozhodl o odvolání obviněného Ing. Andreje Babiše, nar. [REDACTED], trvalý pobyt [REDACTED] (dále též „obviněný“), v zastoupení zmocněncem Mgr. Václavem Knotkem, advokátem [REDACTED] proti rozhodnutí Městského úřadu Černošice ze dne 21. září 2021, č.j.: MUCE 152792/2021 OP/Vys, kterým bylo rozhodnuto o přestupku podle ustanovení § 23 odst. 1 písm. b) zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o střetu zájmů“), takto:

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor legislativně právní a krajský živnostenský úřad, podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), napadené rozhodnutí Městského úřadu Černošice ze dne 21. září 2021, č.j.: MUCE 152792/2021 OP/Vys, ruší a řízení o přestupku zastavuje.

Odůvodnění

Městský úřad Černošice (dále též „správní orgán I. stupně“) zahájil 22. dubna 2021, jako věcně a místně příslušný správní orgán, na základě podnětu ze dne 20. ledna 2021 podaného společností Transparency International – Česká republika, o. p. s., řízení o přestupku podle ustanovení § 23 odst. 1 písm. b) zákona o střetu zájmů, kterého se *má obviněný dopouštět tím, že v rozporu s ustanovením § 4a odst. 1 zákona o střetu zájmů, jako veřejný funkcionář, poslanec Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, po uplynutí lhůty dle ustanovení § 4a odst. 2 zákona o střetu zájmů, je v době od 27.11.2018 ovládací osobou právnické osoby LONDA spol. s r.o., IČ 49241931, která je provozovatelem rozhlasového vysílání, dále*

ovládající osobou právnické osoby Stanice O, a.s., ovládající osobou právnické osoby MAFRA, a.s. periodického tisku, a ovládající osobou právnické osoby MAFRA Print, a.s., IČ 07323441, která byla vydavatelem periodického tisku také v období od 27.11.2018 do 30. 4.2019.

Po provedeném řízení správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 21. září 2021, č.j.: MUCE 152792/2021 OP/Vys, výrokovou částí I., uznal obviněného vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 23 odst. 1 písm. b) zákona o střetu zájmů, kterého se dopustil úmyslně tím, že v rozporu s ustanovením § 4a odst. 1 zákona o střetu zájmů, jako veřejný funkcionář, poslanec Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, po uplynutí lhůty dle ustanovení § 4a odst. 2 zákona o střetu zájmů, dnem 20. 12. 2017, byl v době od 27. 11. 2018 do 22. 4. 2021 ovládající osobou právnické osoby LONDA spol. s r.o., IČ 49241931, která byla v uvedené době provozovatelem rozhlasového vysílání, dále ovládající osobou právnické osoby Stanice O, a.s., IČ 26509911, která byla v uvedené době provozovatelem televizního vysílání, dále ovládající osobou právnické osoby MAFRA, a.s., IČ 45313351, která byla v uvedené době vydavatelem periodického tisku, a ovládající osobou právnické osoby MAFRA Print, a.s., IČ 07323441, která byla v období od 27. 11. 2018 do 30. 4. 2019 vydavatelem periodického tisku.

Za přestupek správní orgán I. stupně uložil výrokovou částí II. obviněnému správní trest pokuty ve výši 250.000 Kč a dále mu výrokovou částí III. uložil povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal obviněný v zákonem stanovené lhůtě odvolání, kterým rozhodnutí napadá v celém rozsahu pro jeho nesprávnost a nezákonnost. Obviněný rozvedl odvolací námítky na celkem 35 stranách podaného odvolání. Odvolací správní orgán ve stručnosti níže označuje okruhy uplatněných odvolacích námitek:

- Správní orgán I. stupně vydal napadené rozhodnutí, přestože mu v tom bránila překážka věci rozhodnuté, jelikož odvolací správní orgán o témže skutku a v něm spatřovaném přestupku, z něhož byl obviněný znovu v tomto řízení obviněn, již pravomocně a s konečnou platností rozhodl, a to rozhodnutím ze dne 26. září 2019, č.j.: 117665/2019/KUSK.

Ustanovení § 77 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky výslovně zakazuje, aby byl někdo obviněn z přestupku za skutek, o němž již bylo v jiném řízení proti téže osobě pravomocně rozhodnuto, přičemž rozhodnutím se ve smyslu tohoto ustanovení rozumí mimo jiné též rozhodnutí o tom, že se spáchání skutku nepodařilo obviněnému prokázat.

- Rozhodnutí je vydáno v rozporu s právními předpisy a je nepřezkoumatelné, neboť správní orgán se řádně nevypořádal s tvrzeními a námitkami obviněného; správní

orgán neuvedl dostatek důvodů a úvah, na základě kterých dospěl ke svým závěrům; odůvodnění rozhodnutí je vnitřně nekonzistentní a částečně nesrozumitelné.

- Výrok I. o vině obviněného je nesprávný a nezákonný, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, který je přestupkem, resp. nebylo prokázáno, že obviněný svým jednáním naplnil znaky skutkové podstaty tvrzeného přestupku, a to jak po formální, tak materiální stránce, zejména nebylo prokázáno ovládnutí založené úmyslným jednáním, neboť správní orgán nesprávně a neúplně zjistil skutkový stav; skutková zjištění o existenci rozhodujícího vlivu obviněného ve společnostech nemají oporu v provedeném dokazování, resp. správní orgán hodnotil důkazy o existenci rozhodujícího vlivu nesprávně; skutková zjištění správního orgánu jsou nejasná a neúplná, neboť správní orgán nezjišťoval a nevzal v úvahu všechny rozhodné okolnosti svědčící především ve prospěch obviněného, ačkoli některé z nich zjevně vyplývaly z provedeného dokazování, zejména skutečnost, že společnosti jsou součástí koncernu Agrofert.

Správní orgán neprokázal, že byl naplněn materiální znak přestupku a neprokázal úmysl obviněného; věc nesprávně právně posoudil, když dospěl k závěru, že obviněný ovládá společnost, ačkoliv jedinou ovládající osobou společností je ve smyslu ustanovení § 74 odst. 3 zákona o obchodních korporacích společnost AGROFERT, a.s., IČ: 261 85 610, se sídlem Pyšelská 2327/2, Chodov, 149 00 Praha 4, a obviněný jí být z toho důvodu nemůže.

- Výrok II. o trestu (správní pokutě) je nesprávný a nezákonný, neboť správní pokuta byla uložena za skutek, který není přestupkem; správní orgán uložil pokutu v nepřiměřené výši.
- Správní orgán rozhodl o vině obviněného, aniž by provedl důkazy (výsledky svědků) navrhané obviněným.
- Výrok III. je nezákonný, neboť jde o navazující výrok na výroky I. a II., které správní orgán vydal v rozporu s právními předpisy.

Odvolací správní orgán přezkoumal podle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a dospěl k následujícím závěrům.

Odvolací správní orgán shledal důvodnou odvolací námitku obviněného, podle které ve vydání napadeného rozhodnutí brání překážka věci rozhodnuté dle § 77 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Podle § 77 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, *nikdo nemůže být obviněn z přestupku za skutek, o němž již bylo v jiném řízení proti téže osobě pravomocně rozhodnuto. Rozhodnutím podle věty první se rozumí rozhodnutí o tom, že se skutek nestal, nespáchal jej obviněný, spáchání skutku se nepodařilo obviněnému prokázat nebo že skutek je trestným činem nebo totožným přestupkem nebo není přestupkem, trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno, trestní stíhání bylo zastaveno na základě schválení narovnání, bylo podmíněně odloženo podání návrhu na potrestání nebo bylo odstoupeno od trestního stíhání mladistvého.* Dále i znění čl. 4 Protokolu č. 7 k Úmluvě lidských práv a základních svobod a článku 40 odst. 5 Listiny základních práv a svobod („*nikdo nemůže být trestně stíhán za čin, pro který již byl pravomocně odsouzen nebo zproštěn obžaloby*“), poskytuje záruky nejen nebýt odsouzen, nebýt obžalován, ale ani nebýt stíhán za týž čin.

Správní orgán I. stupně v předešlém řízení o přestupku obviněného Ing. Andreje Babiše, výrokem svého rozhodnutí ze dne 1. srpna 2019, č.j.: MUCE 25049/2019 OP/Vys, nepravomocně rozhodl o tom, že se obviněný dopustil přestupku podle § 23 odst. 1 písm. b) zákona o střetu zájmů tím, že *jako veřejný funkcionář, poslanec Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, je v rozporu s ustanovením § 4a odst. 1 zákona o střetu zájmů v době od 21.12.2017 ovládající osobou právnické osoby LONDA spol. s r. o., IČ: 492411931, která je provozovatelem rozhlasového vysílání, dále ovládající osobou právnické osoby Stanice O, a.s., IČ: 26509911, která je provozovatelem televizního vysílání, a ovládající osobou právnické osoby MAFRA, a.s., IČ:45313351, která je vydavatelem periodického tisku.*

V odvolacím řízení byl citovaný výrok rozhodnutí změněn rozhodnutím Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 26. září 2019, č.j.: 117665/2019/KUSK, který nabyl právní moci 26. září 2019, tak, že po změně výrok zní: *Řízení o přestupku podle § 23 odst. 1 písm. b) zákona o střetu zájmů, kterého se měl dopustit obviněný Ing. Andrej Babiš, nar. 2.9.1954, trvalý pobyt Františka Zemana 876, 252 43 Průhonice, tím, že jako veřejný funkcionář, poslanec Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, je v rozporu s ustanovením § 4a odst. 1 zákona o střetu zájmů v době od 21.12.2017 ovládající osobou právnické osoby LONDA spol. s r. o., IČ: 492411931, která je provozovatelem rozhlasového vysílání, dále ovládající osobou právnické osoby Stanice O, a.s., IČ: 26509911, která je provozovatelem televizního vysílání, a ovládající osobou právnické osoby MAFRA, a.s., IČ:45313351, která je vydavatelem periodického tisku, se podle ustanovení § 86 odst. 1 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, zastavuje, neboť spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo obviněnému z přestupku prokázáno.*

V nyní vedeném přestupkovém řízení byl napadeným výrokem rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 21. září 2021 obviněný uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 23 odst. 1 písm. b) zákona o střetu zájmů, kterého se dopustil úmyslně tím, že *v rozporu s ustanovením § 4a odst. 1 zákona o střetu zájmů, jako veřejný funkcionář, poslanec Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, po uplynutí lhůty dle ustanovení § 4a odst. 2 zákona o střetu zájmů, dnem 20. 12. 2017, byl době od 27. 11. 2018 do 22. 4. 2021 ovládající osobou*

právnícké osoby LONDA spol. s r.o., IČ 49241931, která byla v uvedené době provozovatelem rozhlasového vysílání, dále ovládající osobou právnícké osoby Stanice O, a.s., IČ 26509911, která byla v uvedené době provozovatelem televizního vysílání, dále ovládající osobou právnícké osoby MAFRA, a.s., IČ 45313351, která byla v uvedené době vydavatelem periodického tisku, a ovládající osobou právnícké osoby MAFRA Print, a.s., IČ 07323441, která byla v období od 27. 11. 2018 do 30. 4. 2019 vydavatelem periodického tisku.

Při řešení otázky existence překážky věci rozhodnuté ve smyslu ustanovení § 77 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky je nutno posoudit obsah výroku pravomocného rozhodnutí vydaného v předchozím vedeném řízení o přestupku, s obsahem nyní odvoláním napadeného výroku rozhodnutí o přestupku obviněného, a to konkrétně z hlediska posouzení totožnosti rozhodovaného skutku.

Význam výrokové části rozhodnutí pro identifikaci skutku, o němž bylo rozhodnuto, je zásadní, což vyplývá i z konstantní judikatury správních soudů, viz např. z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, čj. 2 As 34/2006-73: „V rozhodnutí trestního charakteru, kterým jsou i rozhodnutí o jiných správních deliktech, je nezbytné postavit najisto, za jaké konkrétní jednání je subjekt postižen - to lze zaručit jen konkretizací údajů obsahující popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným. Taková míra podrobnosti je jistě nezbytná pro celé sankční řízení, a to zejména pro vyloučení překážky litispendence, dvojího postihu pro týž skutek, pro vyloučení překážky věci rozhodnuté, pro určení rozsahu dokazování a pro zajištění řádného práva na obhajobu. V průběhu řízení lze jistě vymezení skutku provedené při zahájení řízení změnit v závislosti na dalších skutkových zjištěních či výsledku dokazování. Tak může dojít k jinému časovému ohraničení spáchaného skutku, rozsahu způsobeného následku, apod. Typicky takové situace mohou nastat zejména u tzv. trvajících či hromadných deliktů, deliktů spáchaných v pokračování (dílčí útoky vedené jednotným záměrem, spojené stejným či podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a v předmětu útoku, které naplňují stejnou skutkovou podstatu). Je to až vydané rozhodnutí, které jednoznačně určí, čeho se pachatel dopustil a v čem jím spáchaný delikt spočívá. Jednotlivé skutkové údaje jsou rozhodné pro určení totožnosti skutku, vylučují pro další období možnost záměny skutku a možnost opakovaného postihu za týž skutek a současně umožňují posouzení, zda nedošlo k prekluzi možnosti postihu v daném konkrétním případě.

...

Identifikace skutku neslouží jen k vědomosti pachatele o tom, čeho se měl dopustit a za jaké jednání je sankcionován. Shodně se závěry výše označeného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2005, sp. zn. 3 Ads 21/2004, je třeba vycházet z významu výrokové části rozhodnutí, která je schopna zasáhnout práva a povinnosti účastníků řízení a jako taková pouze ona může nabýt právní moci. Řádně formulovaný výrok, v něm na prvním místě konkrétní popis skutku, je nezastupitelnou částí rozhodnutí; toliko z něj lze zjistit, zda a jaká povinnost byla porušena a jaké opatření či sankce byla uložena, pouze porovnáním výroku lze

usuzovat na existenci překážky věci rozhodnuté, jen výrok rozhodnutí (a nikoliv odůvodnění) může být vynucen správní exekucí apod.“

Za sjednocující rozhodnutí k problematice posuzování totožnosti skutku je z hlediska judikatury Evropského soudu pro lidská práva považováno rozhodnutí velkého senátu Evropského soudu pro lidská práva ze dne 10. února 2009 ve věci Zolotukhin proti Rusku – číslo stížnosti 14939/03.

V označeném rozhodnutí velký senát Evropského soudu pro lidská práva sjednotil výklad prvku “idem“ (tentýž), když po prostudování obdobných úprav v jiných mezinárodněprávních instrumentech dospěl k závěru, že čl. 4 odst. 1 Protokolu č. 7 k Úmluvě zakazuje stíhání pro druhý “trestný čin“, pokud je tento druhý “trestný čin“ založen na totožném skutku či v podstatných rysech totožném skutku. Objasnil, že klíčovým okamžikem, kdy se aktivuje čl. 4 odst. 1 Protokolu č. 7 k Úmluvě, je zahájení nového (druhého) trestního stíhání v případě, kdy předchozí osvobozující či odsuzující rozsudek nabyl účinků *res iudicata*. Popisy skutkového stavu v obou řízeních představují vhodný odrazový můstek pro posouzení otázky, zda jsou skutky v obou řízeních totožné (resp. jsou totožné alespoň v podstatných rysech), a to bez ohledu na případné odlišnosti v právní kvalifikaci tohoto skutku v obou řízeních. Totožnost skutku je dána tehdy, když se konkrétní skutkové okolnosti týkají téhož obžalovaného a jsou neoddělitelně spjaty v čase a místě.

Velký senát Evropského soudu pro lidská práva dále hodnotil, jakým způsobem má být posouzena otázka vedení dvojího řízení. Konstatoval, že účelem čl. 4 odst. 1 Protokolu č. 7 k Úmluvě je zamezit opakovanému trestnímu řízení, které již bylo jednou skončeno konečným rozsudkem. Konečným rozsudkem se přitom rozumí rozsudek, který nabyl účinků *res iudicata*, tj. pokud jsou vyčerpány všechny řádné opravné prostředky nebo marně uplynula lhůta pro jejich podání. Existují zde tři samostatné záruky, a to nebyt: trestně stíhán, obžalován, odsouzen za tentýž trestný čin. Soud akceptoval, že pokud vnitrostátní orgány sice zahájí dvě řízení, nicméně posléze uznají porušení zásady *ne bis in idem* a poskytnou dostatečnou nápravu (např. ukončením či anulováním druhého řízení a jeho důsledků), stěžovatel ztrácí status “oběti“. V opačném případě by totiž na vnitrostátní úrovni nebylo možné napravit tvrzené porušení čl. 4 odst. 1 Protokolu č. 7 k Úmluvě a princip subsidiarity by ztratil smysl.¹

Nutno dodat, že dle konstantní soudní judikatury platí uvedené závěry nejen pro činy patřící podle českého právního řádu mezi trestné činy, ale i pro činy spadající mezi přestupky či jiné správní delikty, jelikož i tyto mají trestněprávní povahu.

¹ Viz rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 27. května 2010, č.j.: 6 Tdo 1478/2009; ze dne 10. listopadu 2010, č.j.: 3 Tdo 1053/2010; ze dne 16. dubna 2014, č.j.: 3 Tdo 309/2014; Nejvyššího správního soudu ze dne 10. února 2011, č.j.: 9 As 67/2010 – 74.

Popis skutku obsažený ve výroku pravomocného rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 26. září 2019, kterým bylo řízení o přestupku vedené s obviněným zastaveno z důvodu neprokázání spáchání skutku (a který vychází z popisu skutku, o němž dne 1. srpna 2019 rozhodoval správní orgán I. stupně), zní: *Obviněný je v rozporu s ustanovením § 4a odst. 1 zákona o střetu zájmů v době od 21.12.2017 ovládající osobou právnické osoby LONDA spol. s r. o., IČ: 492411931, která je provozovatelem rozhlasového vysílání, dále ovládající osobou právnické osoby Stanice O, a.s., IČ: 26509911, která je provozovatelem televizního vysílání, a ovládající osobou právnické osoby MAFRA, a.s., IČ:45313351, která je vydavatelem periodického tisku.*

Popis skutku obsažený ve výroku nyní napadeného rozhodnutí o vině obviněného zní: *Obviněný v rozporu s ustanovením § 4a odst. 1 zákona o střetu zájmů, jako veřejný funkcionář, poslanec Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, po uplynutí lhůty dle ustanovení § 4a odst. 2 zákona o střetu zájmů, dnem 20. 12. 2017, byl době od 27. 11. 2018 do 22. 4. 2021 ovládající osobou právnické osoby LONDA spol. s r.o., IČ 49241931, která byla v uvedené době provozovatelem rozhlasového vysílání, dále ovládající osobou právnické osoby Stanice O, a.s., IČ 26509911, která byla v uvedené době provozovatelem televizního vysílání, dále ovládající osobou právnické osoby MAFRA, a.s., IČ 45313351, která byla v uvedené době vydavatelem periodického tisku, a ovládající osobou právnické osoby MAFRA Print, a.s., IČ 07323441, která byla v období od 27. 11. 2018 do 30. 4. 2019 vydavatelem periodického tisku.*

Skutkové okolnosti posuzované v obou přestupkových řízeních se týkají téže fyzické osoby, obviněného Ing. Andreje Babiše.

Obě přestupková řízení a v nich vydaná rozhodnutí se týkala skutků totožných v podstatných rysech, když z výroku pravomocného rozhodnutí ze dne 26. září 2019, jímž bylo řízení pro neprokázání skutku zastaveno, plyne, že řízení bylo vedeno pro skutek spočívající v tom, že obviněný je v době od 21.12.2017 ovládající osobou právnické osoby LONDA spol. s r. o., IČ: 492411931, která je provozovatelem rozhlasového vysílání, dále ovládající osobou právnické osoby Stanice O, a.s., IČ: 26509911, která je provozovatelem televizního vysílání, a ovládající osobou právnické osoby MAFRA, a.s., IČ:45313351, která je vydavatelem periodického tisku.

V pořadí druhé vedené řízení bylo vedeno a rozhodováno pro skutek spočívající v tom, že obviněný v rozporu s ustanovení § 4a odst. 1 zákona o střetu zájmů, jako veřejný funkcionář, poslanec Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, po uplynutí lhůty dle ustanovení § 4a odst. 2 zákona o střetu zájmů, dnem 20. 12. 2017, byl době od 27. 11. 2018 do 22. 4. 2021 ovládající osobou právnické osoby LONDA spol. s r.o., IČ 49241931, která byla v uvedené době provozovatelem rozhlasového vysílání, dále ovládající osobou právnické osoby Stanice O, a.s., IČ 26509911, která byla v uvedené době provozovatelem televizního vysílání, dále ovládající osobou právnické osoby MAFRA, a.s., IČ 45313351, která byla v uvedené

době vydavatelem periodického tisku, a ovládající osobou právnické osoby MAFRA Print, a.s., IČ 07323441, která byla v období od 27. 11. 2018 do 30. 4. 2019 vydavatelem periodického tisku.

Spáchání přestupku je správním orgánem I. stupně opakovaně postaveno na totožném skutkovém základu spočívajícím v přijaté konstrukci ovládnání předmětných mediálních společností vycházející z obsahu Statutu svěřenského fondu AB private trust I. a Statutu svěřenského fondu AB private trust II. Tuto konstrukci v předchozím pravomocném rozhodnutí o přestupku obviněného odvolací správní orgán neshledal, s přihlédnutím k zásadě rozhodování „v pochybnostech ve prospěch obviněného“ zakotvené v § 69 odst. 2, věta druhá, zákona o odpovědnosti za přestupky, za dostatečnou pro závěr o prokázání spáchání skutku kladeného obviněnému ve vedeném řízení za vinu (viz k zásadě rozhodování „v pochybnostech ve prospěch obviněného“ např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. října 2006, č.j. 2 As 20/2006 – 47: *V sankčním řízení platí, že nelze vyvodit odpovědnost za spáchání přestupku nebo správního deliktu jinak než tím, že správní orgán zjistí spolehlivě skutkový stav a pochybení odpovědného subjektu postaví najisto. Opačný postup, kdy by subjekt správního řízení mohl být shledán odpovědným za naplnění skutkové podstaty přestupku či správního deliktu jen na základě formálních dedukcí a závěrů, by byl protiprávní a protiústavní, protože by popíral obecnou zásadu "in dubio pro reo", která musí být respektována nejen v trestním, ale i ve správním řízení.*).

Konstrukce způsobu, jakým měl obviněný spáchat přestupek, je v obou přestupkových řízeních totožná, když vždy vychází z právních aktů spočívajících ve zřízení svěřenských fondů AB private trust I. a AB private trust II. a úpravě jejich Statutů, k nimž došlo v období před tím, nežli mělo ze strany obviněného dojít k páčání samotného přestupku. Od uvedených skutečností se v případě obou vedených přestupkových řízení odvíjí podezření, že obviněný je ovládající osobou předmětných mediálních společností. Způsob, jakým měl obviněný přestupek spáchat, je tak v případech obou přestupkových řízení totožný. Na uvedený závěr nemá vliv označení společnosti MAFRA Print jako osoby ovládané obviněným ve druhém v pořadí vedeném řízení, jelikož způsob, jakým měl obviněný přestupek spáchat, je totožný i v tomto případě, když vychází z podezření ovládnání společnosti MAFRA, a. s., IČ 45313351, obviněným. Jak uvedl správní orgán I. stupně v odůvodnění napadeného rozhodnutí, *jediným akcionářem uvedené společnosti MAFRA Print, byla společnost MAFRA, a.s., IČ; 45313351, která tedy byla ve smyslu zákona o obchodních korporacích ovládající osobou uvedené společnosti MAFRA Print po celou dobu její existence. Podle obsahu listiny č. 201 má tento akcionář, mimo jiné, právo na podíl na zisku, který valná hromada podle hospodářského výsledku schválí k rozdělení mezi akcionáře. Dle výpisu ze živnostenského rejstříku (listina č. 229), bylo s platností ode dne zápisu společnosti do obchodního rejstříku, tj. od 16. 8. 2018, předmětem podnikání uvedené společnosti MAFRA Print, mimo jiné, také vydavatelské činnosti, polygrafická výroba, knihařské a kopírovací práce. Dle vložky z obchodního rejstříku (listina č. 269) společnost MAFRA Print zanikla sloučením dne 1.*

5.2019, a její jmění přešlo dle projektu fúze sloučením na nástupnickou společnost MAFRA, a.s., IČ: 45313351

Hledisko totožnosti místa spáchání skutku nemohlo být s přihlédnutím k okolnostem a zjištěnému skutkovému stavu věci hodnoceno, jelikož ani v jednom z vedených přestupkových řízení nebylo shledáno konání obviněného v rozhodné době, kdy měl být páčán přestupek, které by bylo vázáno k určitému místu, a kterým by obviněný zároveň naplňoval skutkovou podstatu přestupku. O to zásadnější roli při určení totožnosti skutku sehrává skutečnost, že v obou vedených přestupkových řízení je konstrukce spáchání přestupku postavena na totožném skutkovém základu spočívajícím ve zřízení svěřenských fondů AB private trust I. a AB private trust II. a úpravě jejich Statutů, a z tohoto skutkového základu se pak má odvíjet páčání přestupku porušením § 4a odst. 1 zákona o střetu zájmů.

Podle ustanovení § 73 odst. 2 správního řádu je pravomocné rozhodnutí závazné pro účastníky a pro všechny správní orgány. Tedy pravomocné rozhodnutí odvolacího správního orgánu ze dne 26. září 2019, č.j.: 117665/2019/KUSK, kterým bylo změněno rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že řízení o přestupku vedené s obviněným bylo zastaveno z důvodu neprokázání spáchání skutku, je ze zákona závazné stejně tak pro správní orgán I. stupně, jako pro odvolací správní orgán. Uvedené pravomocné rozhodnutí nebylo zrušeno mimořádnými či dozorovými opravnými prostředky (přezkumné řízení, obnova řízení), ani v rámci přezkumu ve správním soudnictví, a jeho závaznost tak trvá. S ohledem na zákaz dvojího projednání téže věci nemělo být vedeno nové řízení o přestupku pro totožný skutek obviněného do té doby, dokud by pravomocné rozhodnutí o zastavení přestupkového řízení pro neprokázání spáchání skutku bylo zákonem předpokládaným způsobem odstraněno. Svým postupem správní orgán I. stupně porušil ustanovení § 77 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, podle kterého nikdo nemůže být obviněn z přestupku za skutek, o němž již bylo v jiném řízení proti téže osobě pravomocně rozhodnuto.

Shledaná nezákonnost spočívající v porušení ustanovení § 77 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky je důvodem pro zrušení odvoláním napadeného rozhodnutí a zastavení řízení o přestupku podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu, podle kterého jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví.

Pro úplnost se odvolací správní orgán níže vyjadřuje k částem odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterých se správní orgán I. stupně věnoval posouzení otázky totožnosti skutku, o němž bylo rozhodováno.

Z odůvodnění obsaženého na str. 3 napadeného rozhodnutí vyplývá, že správní orgán I. stupně při posouzení, zda rozhoduje o totožném skutku, o němž již bylo v předchozí době pravomocně rozhodnuto, vycházel z toho, že obviněný je podezřelý ze spáchání skutku, jehož znakem je naprostý soulad v následku jednání, neboť je podezřelý z ovládnání společností

provozujících rozhlasové a televizní vysílání, a vydávání periodického tisku, ale při částečně rozdílném jednání, neboť mimo ovládnání společností MAFRA, a.s., IČ: 45313351, LONDA spol. s r.o., IČ: 49241931, a Stanice O, a.s., IČ: 26509911, je podezřelý také z ovládnání společnosti MAFRA Print, a.s., IČ: 07323441, která byla v oznámeném období vydavatelem periodického tisku. Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že *podle uvedené shody dříve posuzovaného skutku a oznámeného skutku jde shodou jednání i následku, tedy o stejný skutek, který obviněný vyvolal a následně jej udržuje.*

Odůvodnění napadeného rozhodnutí v této části nevyvrací skutečnost, že správní orgán I. stupně rozhodoval o skutcích totožných minimálně v podstatných rysech, když správní orgán I. stupně naopak dospěl k závěru, že v případě dříve i nyní posuzovaného skutku jde o skutek totožný („stejný skutek“).

Správní orgán I. stupně pak uvedl, že přestupek byl povinen projednat, neboť podle rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 A 164/2002-44: *Jednání, jímž pachatel udržuje protiprávní stav, závadný z hlediska správního práva, tvoří jeden skutek o jeden správní delikt až do okamžiku ukončení deliktního jednání, tj. až do okamžiku odstranění protiprávního stavu.* Jak je dále v uvedeném rozsudku uvedeno *Pokaždé, kdy se správní orgán dozví, že protiprávní stav je delikventem pořád udržován, tj. že stále nedošlo k ukončení trvajících jiného správního deliktu, počne vždy běžet nová subjektivní lhůta k uložení pokuty, resp. k zahájení řízení o uložení pokuty.* Dále na str. 5 napadeného rozhodnutí správní orgán I. stupně uvedl, že *vzhledem k tomu, že dne 26. 11. 2018 bylo zahájeno správní přestupkové řízení ve věci trvajících přestupku obviněného v období od 21. 12. 2017, a předmět tohoto řízení nebyl do vydání rozhodnutí změněn, bylo následně správní řízení ve věci uvedeného trvajících přestupku na základě Oznámení zahájeno pro následující období trvání přestupku, tedy od 27. 11. 2018 (den následující po dni zahájení předcházejícího správního řízení téhož dosud trvajících skutku) do dne 22. 4. 2021 (den převzetí oznámení o zahájení řízení v předmětné uvedené věci zmocněncem).*

Odvolací správní orgán k tomu uvádí, že vzhledem k zákonné úpravě § 73 odst. 2 správního řádu (závažnost pravomocného rozhodnutí pro účastníky a pro všechny správní orgány) nelze při existenci v předchozí době vydaného pravomocného rozhodnutí o zastavení řízení z důvodu neprokázání spáchání skutku obviněnému z přestupku na daný případ aplikovat závěry soudní judikatury vztahující se k opakovanému postihu trvajících přestupku, jelikož jde o odlišné situace (v situaci řešené v tomto odvolacím řízení je překážka věci rozhodnuté shledána v existenci pravomocného rozhodnutí, kterým bylo řízení o totožném skutku zastaveno dle § 86 odst. 1 písm. c/ zákona o odpovědnosti za přestupky). Jako poznámku nadto odvolací správní orgán dodává, že hypoteticky, pokud by bylo možno citované závěry soudní judikatury vztahující se k opakované postihu trvajících přestupku aplikovat (tj. pokud by byl obviněný v prvním vedeném řízení pravomocně uznán vinným z přestupku) bylo by nutné při hodnocení otázky překážky věci rozhodnuté vycházet z popisu skutku, a v něm uvedeného časového ohraničení, obsaženého ve výroku pravomocného rozhodnutí.

Správní orgán I. stupně v posledním odstavci na str. 3 napadeného rozhodnutí uvedl, že jelikož *odvolací správní orgán ve svém výroku o vině obviněného v předcházejícím správním řízení neshledal, že by jednání obviněného nebylo přestupkem, nebo že skutek se nestal nebo jej nespáchal obviněný (v tomto případě by důvod pro zastavení řízení byl § 86 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky), přistoupil správní orgán ke shromáždování podkladů k projednání skutku.*

Odvolací správní orgán v citované úvaze správního orgánu I. stupně neshledal vypořádání otázky zákonnosti postupu správního orgánu I. stupně ve vztahu k ustanovení § 77 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, jelikož z obsahu tohoto ustanovení plyne, že překážku věci rozhodnuté tvoří stejně tak existence rozhodnutí o zastavení řízení o totožném skutku z důvodu, že skutek se nestal nebo že jej nespáchal obviněný, jako existence rozhodnutí o zastavení řízení z důvodu, že spáchání skutku se nepodařilo obviněnému prokázat, a tedy z pohledu posuzování existence překážky věci rozhodnuté není žádný rozdíl v tom, zda v předešlé době bylo řízení o přestupku pravomocně zastaveno z důvodů vymezených § 86 odst. 1 písm. a) anebo z důvodu vymezeného § 86 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky.

S ohledem na shledanou zásadní skutečnost spočívající v existenci překážky věci rozhodnuté bránící vedení řízení o přestupku odvolací správní orgán napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil, přičemž se již nezabýval dalšími námitkami uvedenými v podaném odvolání, jelikož tyto nemají na výsledek odvolacího řízení vliv.

Poučení

Podle § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat.

Ing. Petr Franěk
vedoucí oddělení přestupků a správních agend